NORAKSTS
Lieta Nr.A42423306
Lietvedības Nr. A 2348-07/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 12.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicējas Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Norma 55" pilnvarotajai pārstāvei *I.M.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim Raimondam Drabovicam,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 21. novembrī Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Norma 55" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora (turpmāk arī – atbildētājs) 2006. gada 18. maija lēmuma Nr. 19/13779 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006. gada 21. jūnijā Administratīvajā rajona tiesā ir saņemts pieteicēja pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006. gada 18. maija lēmuma Nr. 19/13779 atcelšanu. Ar minēto lēmumu pieteicējai Valsts ieņēmumu dienests papildus aprēķināja un nomaksai budžetā noteica Ls 8676,44, tajā skaitā pievienotās vērtības nodokli (turpmāk - PVN) Ls 661,72, muitas nodokli Ls 3676,50 un soda naudu Ls 4338,22.
[2] Pieteicēja uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006. gada 18. maija lēmums Nr. 19/13779 ir prettiesisks un atceļams. Savu viedokli pieteicēja pamato ar šādiem argumentiem:
[2.1] uzņēmumam nebija nodoma samazināt nepieciešamos muitas maksājumus - VAD aizpildīja deklarants, bet deklarācijas noformēšanas pareizību un aprēķināto nodokļu pamatotību pārbaudīja muitas darbinieks;
[2.2] lēmumā nav konkrēta pamatojuma - kāpēc nebija likumīga pamata piemērot Brīvās tirdzniecības līgumā (turpmāk – BTL) likmi 0 %, ja netika iesniegti preferenciālie preču izcelsmes sertifikāti, ja preču izcelsmes valsts bija Turcija, ar kuru pastāvēja brīvās tirdzniecības līgums.

[2.3] Kāpēc ir aprēķināta soda nauda, ja visu muitas maksājumu pareizību pārbaudīja muitas darbinieks, kurš ir VID ierēdnis. Kādēļ nodokļu maksātājiem ir jāuztur šādi darbinieki, kuri tikai liek zīmogus un ne par ko neatbild, bet uzņēmumam šī cilvēka nekompetences dēļ ir jāmaksā soda nauda.
[2.4] Pieteicējs arī norāda, ka nevienā no lēmumā norādītajām tiesību normām – Muitas likuma 165. panta pirmajā daļā, 171. un 172. pantā, nav norādes, ka SIA „Norma-55", ievedot preces LR muitas teritorijā un deklarējot tās ar lēmumā norādītajiem VAD, bija jāpiemēro muitas nodokļa MFN (VLR) likme. Tāpat SIA „Norma – 55" norāda, ka visas tiesību normas, ar kurām ir pamatots lēmums, nav spēkā.
[3] Valsts ieņēmumu dienests neatzīst pieteicēja pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006. gada 18. maija lēmuma Nr. 19/13779 atcelšanu balstīdamies uz šādiem apsvērumiem (lietas 20. – 21. lapa):
[3.1] No lietas materiāliem izriet, ka SIA „Norma – 55", ievedot preces un noformējot muitas deklarācijas, piemēroja Brīvās tirdzniecības līgumā paredzēto ievedmuitas nodokļa 0 procenta likmi, to pamatojot ar Bulgārijas uzņēmuma „Omega" nepreferenciāliem preču izcelsmi apliecinošiem dokumentiem „Certificate of Origin".
[3.2] Tā kā muitas iestādē tika iesniegti nepreferenciālie preču izcelsmes sertifikāti, tad SIA „Norma-55" nebija likumīga pamata piemērot nodokļa 0 procentu likmi, bet muitas nodokļa aprēķins bija jāveic saskaņā ar Muitas likuma 165.panta pirmo daļu, 171. pantu un 172. pantu un likuma „Par muitas nodokli (tarifiem)" 5.panta pirmās daļas 2.punktu, kas paredz vislielākās labvēlības režīma likmes piemērošanu.
[3.3] Muitas likuma 173. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka lai piemērotu muitas nodokļa likmes saskaņā ar šī likuma 171.panta piektās daļas 3. un 4.punktu, tiek noteikta priekšrocību piešķirošā (preferenciālā) preču izcelsme, kas jāpierāda dokumentāri, iesniedzot muitas iestādē preču izcelsmes sertifikātu un citus izcelsmi apliecinošus dokumentus, kas noteikti starpvalstu līgumos un normatīvajos aktos.
[3.4] Saskaņā ar Brīvās tirdzniecības līguma starp Latvijas Republiku un Turcijas Republiku C Protokolu preču izcelsmi var apliecināt ar preferenciālo preču izcelsmes sertifikātu EUR. l, vai ar izcelsmes deklarāciju.

Ņemot vēra, ka SIA „Norma – 55" muitas iestāde nav iesniegusi Turcijas Republikas preferenciālo preču izcelsmes sertifikātu EUR. l vai izcelsmes deklarāciju, tad VID Vidzemes reģionālā iestāde pamatoti veica SIA „Norma -55" muitas maksājumu pārrēķinu un noteica nodokļu parādu Ls 8676,44, tajā skaitā, muitas nodokli Ls 3676,50, pievienotās vērtības nodokli Ls 661,72 un soda naudu Ls 4338,22.
[4] Tiesas sēdē Pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā un pieteikuma papildinājumos minētajiem motīviem, norādot, ka muitas iestāde nav izprasījusi nepieciešamo informāciju no eksportētāja valsts, Bulgārijas uzņēmums, kas atrodas brīvajā muitas zonā, proti, īpaša statusa zonā, ir apliecinājis, ka preču izcelsme ir Turcija. Atbilstoši BTL prasībā, precēm, kas nepārsniedz 6000 EUR, nav nepieciešams preferenciālais preču izcelsmes sertifikāts EUR 1, un pietiek ar izcelsmes deklarāciju.
[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai minētajiem motīviem.

Motīvu daļa

[6] Iepazinusies ar administratīvās lietas materiāliem, noklausījusies pieteicējas un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir noraidāms.
[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103. pantā ir noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros. Tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde ir rīkojusies saskaņā ar procesuālajām un materiālajām tiesību normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.
[8] Tiesa lietā konstatē šādus faktus.
[8.1] SIA „Norma-55" deklarējusi Latvijas Republikas muitas teritorijā izlaišanai brīvam apgrozījumam (piemērojot muitas procedūru IM-4 - izlaišana brīvam apgrozījumam) importētās preces ar vienotajiem administratīvajiem dokumentiem (turpmāk – VAD) Nr. 0226/3-100606 (28.01.2003.), 0226/3-101641 (04.03.2003.), 0226/3-102390 (24.02.2004.), 022.6/4-105213 (26.03.2003.), 0226/3-103076 (15.04.2003.), 0226/3-104425 (27.05.2003,), 0226/3-105204 (17.06.2003.), 0226/3-106188 (14.07.2003.), 0226/3-107457 (14.08.2003.), 0226/3-108641 (10.09.2003.), 0226/3-109993 (10.10.2003.), 0226/3-110982 (03.11.2003.), 0226/3-112374 (04.12,2003.), 0226/3-112553 (05.12.2003.), 0226/4-100701 (26.01.2004.), 0226/4-101902 0226/4-103862 (06.04.2004.), 0226/4-105133 (28.04.2004.), (29.04.2004.), deklarējot preces ar Latvijas kombinētās nomenklatūras (LKN) kodiem: 420310000, 610711000, 610791900, 610799000, 610821000, 610829000, 610891900, 610892000, 610990900, 611011100, 611212000, 611520900, 611593990, 611599000, 620112900, 620113100, 620212100, 620462310, 620469500, 620520000, 620590900, 620711000, 62071900, 62081990, 620829000, uzrādot, kā eksportējošo uzņēmumu Bulgārijas uzņēmumu "OMEGA" (Free Zone - Svilengrad, 6500 Svilengrad, Bulgaria).
[8.2] Muitas nodokļa aprēķins importētajām precēm veikts saskaņā ar Muitas likuma 165. panta pirmo daļu, 171. pantu, 173. pantu, likuma "Par muitas nodokli (tarifiem)" 5. panta pirmās daļas 3. punktu, likuma "Par muitas nodokli" 6.panta pirmās daļas 3. punktu, pamatojoties uz iesniegtajiem preču izcelsmi apliecinošajiem nepreferenciālajiem sertifikātiem "Certificate of Origin" Nr. 0241018, 0241065, 0241099, 02411137, 0241252, 0241270, 0241335, 0241391, 0241456, 0241524, 0241584,0241670, 0241669, 0241028,0241079, 0241185, 0241209, 0241211, kuros, kā preču izcelsmes valsts norādīta Turcija. Deklarējot preces, SIA "Norma - 55" VAD 36. ailē uzrādījusi priekšrocību kodu "TTR", kas apliecina Brīvās tirdzniecības līgumu ar Turciju un piemērojusi BTL likmi – 0%.
[8.3] VID ir konstatējusi, ka muitas iestādēs ir iesniegti Bulgārijā izsniegti nepreferenciālajie preču izcelsmes sertifikāti "Certificate of Original" Nr. 0241018, 0241065, 0241099, 0241137, 0241252, 0241270, 0241335, 0241391, 0241456, 0241524, 0241584, 0241670, 0241669, 0241028, 0241079, 0241185, 0241209, 0241211, kuros kā preču izcelsmes valsts noradīta Turcija. Uz to pamata pieteicēja importētajām precēm muitošanas brīdī ir piemērojusi tarifa 0% likmi, kas piemērojama

gadījumos, kad preču izcelsme tiek apliecināta ar preferenciālo preču izcelsmes sertifikātu. Tā kā muitas iestādē tika iesniegti nepreferenciālie preču izcelsmes sertifikāti, tad nebija likumīga pamata piemērot nulles procentu likmi.

[8.4] Lietā nav strīda par faktiem, kas attiecas uz konkrēto preču ievešanu un deklarēšanu, norādot attiecīgu (0%) likmi. Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja pamatoti piemērojusi ievedmuitas nulles procentu likmi. Pieteicēja, deklarējot preces, ir iesniegusi preču izcelsmes apliecinājumu – Bulgārijas Industriālās asociācijas sertifikātu, kurā ir minēts, ka preču izcelsmes valsts ir Turcija.

[9] Atbilstoši Muitas likuma 171.panta pirmajai daļai *(tiesību normas spriedumā norādītas redakcijā, kura bija spēkā preču deklarēšanas laikā, konkrētā norma spēkā līdz 2003. gada 31. augustam)*, preces, kuras pārvieto pāri muitas robežai, tiek apliktas ar muitas nodokli, kura likmes nosaka saskaņā ar likumu „Par muitas nodokli (tarifiem)". Muitas likuma 173.panta pirmajā daļā noteikts, ka priekšrocību piešķirošā (preferenciālā) preču izcelsme tiek noteikta, lai piemērotu muitas nodokļa likmes saskaņā ar šā likuma 171.panta piektās daļas 3. un 4.punktu vai izmantotu Latvijas Republikai sniegtos tirdzniecības atvieglojumus – Vispārējo priekšrocību sistēmu un Vispārējo priekšrocību tarifu sistēmu. Ministru kabinets apstiprina kārtību, kas nodrošina minēto tirdzniecības atvieglojumu izmantošanu. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai, priekšrocību piešķirošās (preferenciālās) preču izcelsmes noteikšana tiek veikta starpvalstu preču tirdzniecības līgumos noteiktajā kārtībā. Likuma „Par muitas nodokli (tarifiem)" 5.pantā noteikts ievedmuitas un izvedmuitas nodokļu likmju iedalījums. Atbilstoši minētā panta pirmās daļas 3.punktam, tiek izdalīta likme, kas piemērojama tirdzniecībā ar valstīm, ar kurām Latvijai ir spēkā brīvās tirdzniecības režīms.

[10] Muitas likuma 173.panta trešajā daļā noteikts, ka priekšrocību piešķirošā (preferenciālā) izcelsme ir jāpierāda dokumentāri, iesniedzot muitas iestādēm preču izcelsmes sertifikātu un citus izcelsmi apliecinošus dokumentus, kas noteikti attiecīgajos starptautiskajos līgumos un normatīvajos aktos. Muitas iestādes var pieprasīt arī citus preču izcelsmes pierādījumus. Atbilstoši Brīvās tirdzniecības līguma starp Latvijas Republiku un Turcijas Republiku, kas apstiprināts ar Saeimā 1999.gada 4.martā pieņemto likumu „Par Latvijas Republikas un Turcijas Republikas brīvās tirdzniecības līgumu" (turpmāk – BTL), „C" protokola 16.panta 1.punktam, puses valsts izcelsmes produkcija, importējot to citā puses valstī gūst labumu no šā līguma, iesniedzot a) kustības sertifikātu EUR.1, kura paraugs dots III Pielikumā; vai b) (1) pantā aprakstītajos gadījumos, deklarāciju, kuras teksts dots IV Pielikumā, ko iesniedz eksportētājs uz rēķina - faktūras, kravas pavadzīmes vai jebkura cita komerciāla dokumenta, kas apraksta attiecīgo produkciju pietiekami detalizēti, lai to varētu identificēt (turpmāk – "deklarāciju uz rēķina - faktūras").

Tiesa ir konstatējusi, ka pieteicējs nav iesniedzis EUR 1 sertifikātu, bet gan deklarāciju, līdz ar to ir vērtējams, vai iesniegtā deklarācija atbilst tiesību normu prasībām. Tiesa konstatē, ka deklarācija ir iesniegta kā atsevišķs dokuments (lietas lapas 38, 43), proti, nav izpildīta uz rēķina – faktūras, kā to prasa likums. Tiesas ieskatā šis pārkāpums nav tik būtisks, lai deklarāciju uzskatītu par spēkā neesošu, tāpēc vērtējami arī citi aspekti.

Atbilstoši minētā līguma 21.panta 1.punkta „a” un „b” apakšpunktam, deklarāciju uz rēķina-faktūras, kā minēts 16.panta 1.punkta „b” apakšpunktā, var izrakstīt atzīts eksportētājs BTL 22.panta izpratnē, kā arī jebkurš cits eksportētājs sūtījumam, kas sastāv no viena vai vairākiem iepakojumiem, kas satur izcelsmes produkciju, kuru kopējā vērtība nepārsniedz 6000 eiro.

Savukārt, atbilstoši Brīvās tirdzniecības līguma „C” protokola 22.panta 1.punktam, eksportētājvalsts muitas iestādes var pilnvarot jebkuru eksportētāju („atzīts eksportētājs”), kas veic regulārus šīs produkcijas sūtījumus šā līguma ietvaros, aizpildīt deklarācijas uz rēķina-faktūras, neatkarīgi no attiecīgās produkcijas vērtības. Minētā panta 2. punktā ir teikts, ka muitas iestādes var garantēt atzīta eksportētāja statusu, uzstādot jebkuru nosacījumu, kuru tā uzskata par atbilstošu, savukārt 3. punktā noteikts, ka muitas iestādes piešķir atzītam eksportētājam muitas pilnvaras numuru, kas jāuzrāda deklarācijā uz rēķina-faktūras. proti, no minētājām normām jāsecina, ka par atzītu eksportētāju var kļūt persona, kuru par tādu ir atzinusi eksportētājvalsts, proti, Turcijas muitas iestādes, tāpat no šīs normas secināms, ka eksportētājam ir jābūt tieši tās valsts uzņēmumam, no kuras nāk attiecīgās preces, proti, ir jābūt Turcijas uzņēmumam.

[11] Pieteicēja ir iesniegusi muitas iestādēm Bulgārijas Industriālās asociācijas sertifikātus, kuros ir minēts, ka preču izcelsmes valsts ir Turcija, un eksportētājs – Bulgārijas uzņēmumu "OMEGA" (Free Zone - Svilengrad, 6500 Svilengrad, Bulgaria).

No minētā kopsakarā ar BTL prasībām, tiesa secina, ka sertifikātu ir izsniegusi organizācija (uzņēmums) – Bulgārijas Industriālā asociācija, kas nav Turcijas uzņēmums, tāpat nav konstatēts, ka Turcijas muitas iestādes ir attiecīgi pilnvarojušas šo institūciju izsniegt attiecīgus sertifikātus Turcijas valsts vārdā, tāpat Bulgārijas uzņēmumu "OMEGA", kas norādīts kā eksportētājs, nav Turcijas muitas iestāžu pilnvarots, vismaz pieteicēja tādu pilnvarojumu nav iesniegusi. Līdz ar to nav konstatēta BTL prasībām atbilstoša eksportētāja pilnvara (atļauja).

Ņemot vērā minēto, ir secināms, ka Bulgārijas uzņēmumam "OMEGA" nav nepieciešamā atzītā eksportētāja statusa.

[12] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka neatkarīgi no tā, vai Bulgārijas uzņēmumam "OMEGA" ir piešķirts atzītā eksportētāja statuss, ievedmuitas nulles procentu atvieglojumi ir piemērojami, jo sūtījumos preču kopējā vērtība nav pārsniegusi 6000 eiro, kā tas paredzēts Brīvās tirdzniecības līguma „C” protokola 21.panta 1.punkta „b” apakšpunktā.

Atbilstoši minētā līguma „C” protokola 21.panta 1.punkta „b” apakšpunktam, deklarāciju uz rēķina-faktūras, kā minēts 16.panta 1.punkta „b” apakšpunktā, var izrakstīt jebkurš eksportētājs sūtījumam, kas sastāv no viena vai vairākiem iepakojumiem, kas satur izcelsmes produkciju, kuru kopējā vērtība nepārsniedz 6000 eiro. Tiesas ieskatā šajā gadījumā ir svarīgs jēdziena „izcelsmes produkcija” saturs.

No lietas materiālos esošajām muitas deklarācijām (lietas lapas 34, 35, 40, 41) redzams, ka katrā sūtījumā preču kopējā vērtība nav pārsniegusi 6000 eiro, tomēr no BTL 21.panta 1.punkta „b” apakšpunkta un paša BTL, kas noslēgts starp Latvijas republiku un Tercijas Republiku, būtības izriet, ka eksportētājam ir jābūt tieši Turcijas uzņēmumam, nevis Bulgārijas uzņēmumam. Pie šāda slēdziena tiesa nonāk tāpēc, ka konkrētais līgums ir noslēgts starp Latvijas Republiku un Turcijas Republiku, nevis

starp Latvijas Republiku un Bulgāriju. Līdz ar to ar terminu „Izcelsmes produkcija" šī līguma ietvaros ir saprotama produkcija, kas ražota vienīgi Latvijā vai Turcijā, nodrošinot noteiktas priekšrocības šo valstu ražotājiem un preču eksportētājiem savstarpējās tirdzniecības attiecībās. Bez tam saskaņā ar BTL 21.panta 5.punktu, deklarācijām uz rēķina - faktūras jāsatur eksportētāja paraksts. Kā jau minēts uz rēķiniem – faktūrām nav Turcijas eksportētāja paraksta, kas vismaz apliecinātu BTL prasību ievērošanu, bet tos ir parakstījusi Bulgārijas firma. Citi rēķini-faktūras vai citi dokumenti, kas paliecinātu, ka preču izcelsme tik tiešām ir Turcija, nav iesniegti ne muitas iestādēm, ne tiesai.

[13] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē arī norādīja, ka Bulgārijā ir notikusi tikai preču pārkraušana nevis eksportēšana. Tāpēc preču piegāde uzskatāma par tiešo piegādi, proti, no Turcijas.

No lietas materiālos esošajām muitas deklarācijām (lietas lapas 34, 35, 40, 41), kuras noformējusi pati pieteicēja, proti, pati ir atbildīga par deklarācijās sniegto ziņu atbilstību patiesajiem apstākļiem, ir redzams, ka eksportētājs ir Bulgārijas uzņēmums "OMEGA". Tas pats konstatējams no muitas iestādēs iesniegtajiem rēķiniem (lietas lapas (36, 37, 42), tāpat kā eksportētājs minētais Bulgārijas uzņēmums ir norādīts arī iesniegtajos Izcelsmes sertifikātos (lietas lapas 38, 43), kā arī tiem pievienotajos manifestos (lietas lapas 39, 44). Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kāpēc kā eksportētājs visos dokumentos ir norādīts Bulgārijas uzņēmums "OMEGA".

[14] Šādos apstākļos [11], [12], [13] tiesa atzīst, ka nepamatoti tikuši izmantoti atbilstoši Brīvās tirdzniecības līgumam noteiktie atvieglojumi, proti, nulles procentu ievedmuitas likme, jo Brīvās tirdzniecības līgumā noteiktie priekšnosacījumi nav konstatēti.

[15] Pieteikumā norādīts, ka VID nepamatoti pieteicējai noteicis soda naudu. Tiesa noteikto soda naudu atzīst par pamatotu turpmāk minēto argumentu dēļ.

[15.1] Pieteicēja norāda, ka soda nauda piemērojama tikai likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 14. punktā noteiktajā gadījumā, proti, gadījumā, ja ir konstatēta apzināta izvairīšanās no nodokļu nomaksas. Šajā gadījumā, pieteicējprāt, nav saskatāma apzināta rīcība, jo pieteicēja ir labticīga preču saņēmēja un nevar atbildēt par Bulgārijas firmas, kas veica preču pārkraušanu, izsniegtajiem pavaddokumentiem. Tiesa šādu argumentu konkrētajā gadījumā neatzīst par pamatotu un uzskata, ka personai, lai tā izmantotu atvieglojumus nodokļu samaksai ir jāzina tie priekšnosacījumi, kuri dod šādas tiesības un konkrētā gadījumā bija jāpārbauda, vai tie reāli pastāv.

Personas paļaušanās, ka izmantot atvieglojumu ir pietiekams pamats, neatbrīvo viņu no atbildības. Pieteicēja norāda, ka rīkojusies atbilstoši preces izcelsmes apliecinājuma uzrakstam uz preces pavaddokumentiem, kurus nav bijis pamats apšaubīt.

Tiesa vērš uzmanību, ka, atbilstoši Ministru kabineta 2002.gada 4.novembra noteikumu Nr.504 „Preču deklarēšanas un vienkāršotās muitošanas kārtība" 5.punktam, deklarētājs vai tā pilnvarotais pārstāvis ir atbildīgs par muitas iestādē iesniegtajā deklarācijā norādīto ziņu pareizību un pievienoto dokumentu autentiskumu, visu to saistību ievērošanu, kuras paredzētas, piemērojot deklarētajām precēm konkrētas muitas

procedūras.

[15.2] Muitas likuma 19.panta otrajā daļā noteikts, ka juridisko personu atbildība par muitas maksājumu pareizu un savlaicīgu nesamaksāšanu, par darbībām, kuru rezultātā muitas maksājumi nav samaksāti pilnā apjomā, kā arī par izvairīšanos no muitas maksājumu veikšanas iestājas saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām" un citiem normatīvajiem aktiem.

Savukārt, atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmajai daļai, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, nodokļu administrācijai iesniegtajās deklarācijās vai nodokļu aprēķinos samazina nodokļu bāzi (ar nodokli apliekamo objektu) un no tās aprēķināmo nodokļa summu, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļu summu un soda naudu tās apmērā, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pareizu, ka tā kā likums „Par muitas nodokli (tarifiem)" soda sankcijas neparedz, VID pamatoti piemērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.pantu.

[15.3] Pieteicēja arī norādījusi, ka minētajā tiesību normā soda nauda paredzēta par nodokļu bāzes (ar nodokli apliekamo objektu) samazināšanu, bet konkrētajā gadījumā tikusi piemērota samazināta muitas nodokļa likme. Tiesa uzskata, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.pantā paredzētās soda naudas noteikšana ir vērsta tieši uz budžetā maksājamo nodokļu nepamatotu samazināšanu, tādējādi minētā tiesību norma ir piemērojama arī gadījumos, ja ar nodokli apliekamā objekta, proti, nodokļu bāzes samazināšana nav konstatējama, bet samazināta tieši nodokļu summa, kā šajā gadījumā, piemērojot nepamatotu (samazinātu) nodokļa likmi.

Turklāt Muitas likuma 19.panta otrajā daļā atbildība noteikta tieši par muitas maksājumu pareizu nesamaksāšanu, par darbībām, kuru rezultātā muitas maksājumi nav samaksāti pilnā apjomā, kā arī par izvairīšanos no muitas maksājumu veikšanas.

[16] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Norma 55" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2006. gada 18. maija lēmuma Nr. 19/13779 atcelšanu **noraidīt**.

Šo spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007. gada 12.decembrī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2007. gada 12.decembrī